

[Bent Sørensen.]

opgaver må klargøres mere, end tilfældet er i dag.

Det er således, at vi ude i kommunerne er udsat for en urimelig dobbeltadministration, som ikke alene er til gene for kommunerne, men som også er til gene for amterne. Jeg mener derfor, at skal vi ud af hele denne problematik, skal vi hæve debatten op på et højere niveau, så er det nødvendigt, at vi nu tager initiativ til at få undersøgt, hvilke opgaver der ligger i dag, som med fordel både administrativt og rent politisk kan flyttes fra amtskommunerne over til primærkommunerne.

Jeg vil gerne kraftigt understrege, at det er vigtigt, at vi får løst disse problemer, og jeg håber ministeren vil tage initiativ til, at der bliver nedsat et udvalg, som kan kulegrave problemerne, og at vi snart kan få en redegørelse, således at vi hurtigt kan få luget alle disse mange vildskud væk fra amtsrådene.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Allererst vil jeg gerne sige hr. Bent Sørensen tak for de bemærkninger, der blev gjort om den debat, der i øjeblikket er om det kommunale selvstyre og amtskommunernes rolle heri. Jeg kan i og for sig ikke føje noget til i så henseende.

Men jeg vil gerne allerførst slå én ting fast: der er rundt omkring sagt nogle bemærkninger om amtskommunerne, som går ud på, at det er amtskommunerne, der rager til sig opgaver af den ene eller den anden art. Og dér vil jeg gerne sige, at hvis der er nogen, der rager, så er det altså folkettinget, der har lagt ud til amtskommunerne, hvad amtskommunerne skal beskæftige sig med. Jeg vil gerne have sagt det så tydeligt, at det ikke kan misforstås.

Det er rigtigt, at der rundt omkring i lovgivningen findes bestemmelser om, at amtsrådene skal godkende eller føre tilsyn med kommunernes virksomhed på områder, hvor kommunalreformen netop tilsigtede at sætte kommunerne i stand til at træffe de endelige afgørelser. Det er belastende både for amtsadministrationen og for kommunerne, at amtsrådene skal have de mange godkendelses- og tilsynsfunktioner, hvis værdi man i nogen grad kan sætte et spørgsmålstejn

ved, og som for amtsrådenes vedkommende også er et irritationsmoment.

Ud over de selvstændige opgaver, som amtsrådene har, f. eks. inden for sygehjælp, vejvæsen, gymnasieskoler og på det sociale område, mener jeg, at deres funktioner i forhold til primærkommunerne ganske overvejende skal være af planlæggende og koordinerende art. Mange af de godkendelses- og tilsynsbeføjelser, der ligger hos amtsrådene, må hovedsagelig betragtes som et levn fra den kommunestruktur, vi havde, før kommunalreformen trådte i kraft. Ganske vist blev opgavefordelingen lagt om i forbindelse med kommunalreformens ikrafttræden pr. 1. april 1970, men hovedsigtet med denne reform var at skabe en sidestilling af samtlige kommuner, at opdele den statslige og kommunale forvaltning på amtsplanet. Samtidig søgte man at gennemføre en vis decentralisering og give kommunerne noget større kompetence inden for de forskellige sagsområder.

Når man dengang ikke gik længere, skyldes det, at der ganske simpelt var grænser for, hvad man kunne nå, når kompetenceforholdene skulle være i orden inden den 1. april 1970, og i den forbindelse minder jeg ganske enkelt om, at folkettinget i 1971 havde en debat, hvor folkettinget enstemmigt besluttede, at den kommunalreform, vi havde fået, var kommet for at blive i en lang årrække.

Samtidig var man vel nok også dengang lidt for forsigtig med at give slip på gamle godkendelses- og tilsynsordninger, fordi man almindeligvis ikke havde gjort sig helt klart, hvilken styrkelse af kommunerne kommunalreformen indebar.

Jeg tror, tiden nu er inde til, at vi på baggrund af snart 3 års administrative erfaringer under den nye kommunestruktur går i gang med en undersøgelse af hele denne problematik. Nogle af problemerne er allerede taget op af nogle arbejdsgrupper, 4 i alt, som blev nedsat i december forrige år, og som i samarbejde med de kommunale organisationer, Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen, i fællesskab skulle gennemgå standarder og normer og se på forholdet mellem kommuner og amter. Men jeg tror, at man meget snart skal i gang med en bredere og mere systematisk undersøgelse.